अहंत्यागश्च भृत्यानां श्रेय एतदसंशयं । सत्यस्य वचनं श्रेयः सत्यज्ञानन्तु दुष्करं ।
यद्भूतहितमत्यन्तमेतत् सत्यं ब्रवीम्यहं । अहङ्कारस्य च त्यागः प्रमादस्य च निग्रहः ।
सन्तोषश्चैकचर्य्या च कूटस्थं श्रेय उच्यते । धर्म्मेण वेदाध्ययनं वेदान्तानां तथैव च ।
ज्ञानार्थानाञ्च जिज्ञासा श्रेय एतदसंशयं । शब्दरूपरसस्पर्शान् सह गन्धेन केवलान् ।
नात्यर्थमुपसेवेत श्रेयसोऽर्थी कथञ्चन । नक्तञ्चर्य्यां दिवास्वप्नमालस्यं पैशुनं मदं । १०५७
अतियोगमयोगञ्च श्रेयसोऽर्थी परित्यजेत् । आत्मोत्कर्षं न मार्गेत परेषां परिनिन्दया ।
स्वगुणैरेव मार्गेत विप्रकर्षं पृथग्जनात् । निर्गुणास्त्वेव भूयिष्ठमात्मसम्भाविता नराः ।
दोषैरन्यान् गुणवतः क्षिपन्त्यात्मगुणक्षयात् । अनूच्यमानास्तु पुनस्ते मन्यन्ते महाजनात् ।
गुणवत्तरमात्मानं स्वेन मानेन दर्पिताः । अब्रुवन् कस्यचिन्निन्दामात्मपूजामवर्णयन् ।
विपश्चिद्गुणसम्पन्नः प्राप्नोत्येव महद्यशः । अब्रुवन्नातिसुरभिर्गन्धः सुमनसां शुचिः । १०५८
तथैवाव्याहरन् भाति विमलो भानुरम्बरे । एवमादीनि चान्यानि परित्यक्तानि मेधया ।
ज्वलन्ति यशसा लोके यानि न व्याहरन्ति च । न लोके दीप्यते मूर्खः केवलात्मप्रसंशया ।
अपि चापिहितः श्वभ्रे कृतविद्यः प्रकाशते । असदुच्चैरपि प्रोक्तः शब्दः समुपशाम्यति ।
दीप्यते त्वेव लोकेषु शनैरपि सुभाषितं । मूढानामवलिप्तानामसारं भाषितं बहु ।
दर्शयत्यन्तरात्मानमग्निरूपमिवांशुमान् । एतस्मात् कारणात् प्रज्ञां मृगयन्ते पृथग्विधां १०५९
प्रज्ञालाभो हि भूतानामुत्तमः प्रतिभाति मे । नापृष्टः कस्यचिद्ब्रूयान्नाप्यन्योयन पृच्छतः ।
ज्ञानवानपि मेधावी जडवत् समुपाविशेत् । ततो वा सम्परीक्षेत धर्म्मनित्येषु साधुषु ।
मनुष्येषु वदान्येषु स्वधर्म्मनिरतेषु च । चतुर्णां यत्र वर्णानां धर्म्मव्यतिकरो भवेत् ।
न तत्र वासं कुर्व्वीत श्रेयोऽर्थी वै कथञ्चन । निरारम्भोऽप्ययमिह यथालब्धोपजीवनः ।
पुण्यं पुण्येषु विमलं पापं पापेषु चाप्नुयात् । अपामग्नेस्तथेन्दोश्च स्पर्शं वेदयते यथा । १०६०
तथा पश्यामहे स्पर्शमुभयोः पुण्यपापयोः । अपश्यन्तोऽनुविषयं भुञ्जते विघसाशिनः ।
भुञ्जानस्त्वात्मविषयान् विषयान् विद्धि कर्म्मणा । यत्रागमयमानानामसत्कारेण पृच्छतां ।
प्रब्रूयाद्ब्राह्मणो धर्म्मं त्यजेत्तं देशमात्मवान् । शिष्योपाध्यायिका वृत्तिर्यत्र स्यात् सुसमाहिता ।
यथावत् शास्त्रसम्पन्ना कस्तं देशं परित्यजेत् । आकाशस्थां ध्रुवं यत्र दोषान् ब्रूयुर्व्विपश्चितां
आत्मपूजाभिकामो वै को वसेत्तत्र पण्डितः । यत्र संलोडिता लुब्धैः प्रायशो धर्म्मसेतवः । १०६१
प्रदीप्तमिव चैलान्तं कस्तं देशं न सन्त्यजेत् । यत्र धर्म्ममनाशङ्काश्चरेयुर्व्वीतमत्सराः ।
भवेत्तत्र वसेच्चैव पुण्यशीलेषु साधुषु । धर्म्ममर्थनिमित्तञ्च चरेयुर्यत्र मानवाः ।
न ताननुवसेज्जातु ते हि पापकृतो जनाः । कर्म्मणा यत्र पापेन वर्त्तन्ते जीवितेप्सवः ।
व्यवधावेत् ततस्तूर्णं सर्पाच्छरणादिव । येन खड्गसमारूढः कर्म्मणाऽनुशयी भवेत् ।
आदितस्तन्न कर्त्तव्यमिच्छता भवमात्मनः । यत्र राजा च राज्ञश्च पुरुषाः प्रत्यनन्तराः । १०६०